

зкъ и не знаете, какъ той работи. Вие говорите за мисль, обаче, тази мисль, тази енергия, която дава мислитъ, вие я не знаете; какво е чувството вжтръ въ васъ, какво нѣщо е любовта? Любовта може въ нейнитъ материални проявления математически да я изразимъ. Любовта дава най-съвършенитъ вибрации, тонове въ музиката. И онзи музикантъ, който излѣзе да свири на сцената, ако прокара тоя законъ, тогава душата му ще излѣзе отъ тѣлото, ще прѣмине въ ржката му, отъ тамъ, въ цигулката, и вие ще чуете да излизатъ отъ цигулката тонове, каквито никога другъ пжтъ не сте чували. Душата на цигуларя трѣбва да излѣзе и тя сама да играе въ ржката. Като пишешъ, ти трѣбва да прокарашъ душата си въ своето перо, а перото е умътъ. Следователно, душата трѣбва да присжтствува въ ума, да ржководи това движение. Когато говоришъ, своята душа да бжде на езика ти, тя да контролира твоя езикъ. Навсѣкждъ може да прокарашъ своята душа. И знаете ли, каква велика сила е да можешъ да прокарашъ душата си въ всичкитъ си дѣйствия? — Всичко туй ще носи велико благословение най-първо за тебе самия. Понеже всѣки единъ тонъ най-първо ще произведе реакция, която ще се върне къмъ тебе. Казватъ: доброто и злото се връщатъ къмъ своя изворъ. Всичко, което мислите, най-първо ще се върне при васъ и слѣдъ туй ще иде при другитъ. Затова казвамъ: този законъ се изпълнява периодически. Казвате: „Тръгнали въ новия пжтъ, почва да имъ се случва нещастие, не имъ върви.“ Не сте вие, дѣто сте тръгнали по новия пжтъ. Пари съ лихва давате ли? По новото учение вървите, да ги нѣма такива. Но сега вие ще кажете: „Какъ тъй, може ли другояче да се живѣе?“ Ако на кокошката стане много тѣсно да живѣе въ курника, тя трѣбва да разбира друго изкуство: да промѣни своята форма — да стане едно-славейче и да отиде въ гората. А сега тя седи, дойде господарътъ, нахвърли ѝ малко житце и хайде пакъ въ курника, а тя на другитъ кокошки